

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-112(4)/17/JK

Warszawa, 18 października 2017 r.

DECYZJA DIH-1/75/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1830), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania Przedsiębiorstwa Przemysłu Mięsnego „TAURUS” Sp. z o.o. z siedzibą w Pilźnie od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 96/2017 z dnia 4 sierpnia 2017 r. (nr akt sprawy: ZT.8361.122.2017), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z 26 kwietnia 2017 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwany dalej również „Małopolskim WIIH”, zawiadomił Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego „TAURUS” Sp. z o.o. z siedzibą w Pilźnie, zwane dalej również „stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 28 kwietnia 2017 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w okresie 17 – 30 maja 2017 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego WIIH, w sklepie spożywczo-przemysłowym nr 6 mieszczącym się w Tarnowie przy ul. Lwowskiej 18, należącym do strony, sprawdzono m.in. prawidłowość informowania o cenach znajdujących się w ofercie handlowej produktów. Kontrolą objęto 295 rodzajów produktów, stwierdzając nieprawidłowości, tj. brak cen jednostkowych, w odniesieniu do 57 rodzajów z grupy przetworów mlecznych, wyrobów garmazeryjnych, wyrobów czekoladowych, konserw rybnych i makaronów, a mianowicie:

1. śmietany 18% Zott a` 330 g;

2. śmietany 18% Mlektar a` 400 g;
3. śmietany 18% Mlektar a` 200 g;
4. mleka 2% Mlektar a` 900 ml;
5. serka śmietankowego z cebulą i szczypiorkiem Łaciaty a` 135 g;
6. serka śmietankowego z suszonymi pomidorami Łaciaty a` 135 g;
7. serka śmietankowego z ziołami Łaciaty a` 135 g;
8. serka śmietankowego Meksykańskiego Łaciaty a` 135 g;
9. serka homogenizowanego Miechów a` 150 g;
10. jogurtu Jogobella a` 400 g;
11. maślanki Krasnystaw a` 300 ml;
12. pierogów z borówkami a` 400 g;
13. klopsików podkarpackich a` 330 g;
14. gołąbków pilzneńskich a` 600 g;
15. pierogów ruskich a` 400 g;
16. pierożków pieczonych włoskich a` 400 g;
17. pierożków pieczonych z mięsem a` 400 g;
18. uszek z grzybami a` 400 g;
19. kopytek a` 500 g;
20. placków ziemniaczanych a` 400 g;
21. łazanek z kapustą a` 400 g;
22. krokietów z mięsem a` 550 g;
23. krokietów z kapustą i grzybami a` 550 g;
24. pierogów z kapustą a` 400 g;
25. pierogów z serem a` 400 g;
26. pierogów z mięsem a` 400 g;
27. pierogów z kapustą i grzybami a` 400 g;
28. czekolady mlecznej Wawel a` 278 g;
29. czekolady studenckiej mlecznej a` 180 g;
30. czekolady studenckiej gorzkiej a` 180 g;
31. filetów z makreli w sosie pomidorowym Posejdon a` 300 g;
32. filetów w sosie pomidorowym Posejdon a` 300 g;
33. filetów z makreli w oleju a` 300 g;
34. filetów śledziowych w sosie pomidorowym a` 170 g;
35. filetów śledziowych w oleju a` 170 g;
36. śledzia po gdańsku a` 170 g;
37. makreli w sosie pomidorowym a` 230 g;
38. sałatki pikantnej z makreli a` 170 g;
39. makaronu nitki Makpol a` 250 g;
40. makaronu świderki Malma a` 500 g;
41. makaronu z orkiszem pełne ziarno Lubella a` 400 g;
42. makaronu rurki Lubella a` 400 g;

43. makaronu mini kokardki Lubella a` 400 g;
44. makaronu mini kółka Lubella a` 400 g;
45. makaronu zacierka a` 250 g;
46. makaronu świderki Wiśnicki a` 250;
47. makaronu muszelki Wiśnicki a` 250 g;
48. makaronu krajanka Jastrzębski a` 250 g;
49. makaronu świderki Jastrzębski a` 250 g;
50. makaronu wstążki Jastrzębski a` 250 g;
51. makaronu spaghetti Malma a` 500 g;
52. makaronu spaghetti Gold Mak a` 400 g;
53. makaronu Wadowicki kluseczki a` 250 g;
54. makaronu krajanka Ot.co a` 250 g;
55. makaronu świderki Ot.co a` 400 g;
56. makaronu muszelki Ot.co a` 400 g;
57. makaronu łązanki Ot.co a` 500 g,

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”, oraz § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidacznia cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 30 maja 2017 r. (nr akt kontroli: ZT.8361.122.2017) oraz załączniku nr 2.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 26 czerwca 2017 r., Małopolski WIIH poinformował Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego „TAURUS” Sp. z o.o. z siedzibą w Pilźnie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu nieprzestrzegania wymogu uwidaczniania cen jednostkowych oferowanych produktów oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, przekazując organowi pismo z 5 lipca 2017 r., w którym poinformowała, że stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem problemów natury informatycznej, które uniemożliwiały tworzenie i wydruk tzw. „cenówek”.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 96/2017 z dnia 4 sierpnia 2017 r. (nr akt sprawy: ZT.8361.122.2017), Małopolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów.

Pismem z 16 sierpnia 2017 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w zakresie dotyczącym nałożonej kary oraz jej wysokości. Strona przedstawiła okoliczności, które, w jej opinii, powinny mieć wpływ na odmienną od przyjętej

przez Małopolskiego WIIH ocenę przesłanek branych pod uwagę przy nakładaniu kary pieniężnej.

Pismem z 5 września 2017 r., Prezes UOKiK poinformował Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego „TAURUS” Sp. z o.o. z siedzibą w Pilźnie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej należącej do Przedsiębiorstwa Przemysłu Mięsnego „TAURUS” Sp. z o.o. z siedzibą w Pilźnie, w przypadku 57 ww. rodzajów towarów (spośród 295 sprawdzonych) stwierdzono brak informacji o cenie jednostkowej. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Małopolski WIIH nałożył w drodze decyzji karę pieniężną na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który nie dopełnił powyższego obowiązku.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, nie zgadza się jednak z dokonaną przez Małopolskiego WIIH oceną przesłanek branych pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Zdaniem strony, stwierdzony w przedmiotowej sprawie zakres naruszenia miał charakter incydentalny, czego dowodzi fakt posiadania odpowiednich oznaczeń cen towarów na zdecydowanej większości oferowanego asortymentu. Ponadto strona podkreśliła, że nieprawidłowości powstały w wyniku czynników przejściowych i od niej niezależnych – braku funkcjonalności systemu komputerowego, oraz zostały niezwłocznie usunięte. Zdaniem strony, jeżeli potraktować ją jako cały zakład produkcyjny, a nie jako pojedynczy sklep, to stwierdzony stopień uchybienia był bardzo niski. Strona twierdzi również, że nie można w celu oznaczenia przychodów traktować przedsiębiorcy jako całości, oznaczając równocześnie stopień naruszenia dla jednej wybranej, kontrolowanej placówki.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje w pierwszej kolejności, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Wskazać należy też, że to sam przedsiębiorca decyduje o organizacji pracy w przedsiębiorstwach pozostających pod jego kontrolą i za nią odpowiada. Nie ulega wątpliwości, że organizacja ta nie może odbywać się ze szkodą dla konsumenta i w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej dla stwierdzonych w toku kontroli

naruszeń prawa. Biorąc powyższe pod uwagę, fakt, że nieprawidłowości wynikały z błędów w funkcjonowaniu nowo wdrożonego oprogramowania nie ma znaczenia dla sprawy.

Odnośnie samej wysokości kary nałożonej na stronę przez Małopolskiego WIIH, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Ponadto podkreślić należy, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Małopolski WIIH, wbrew twierdzeniom strony, prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, Małopolski WIIH właściwie uznał, że strona była odpowiedzialna za przekazanie konsumentom informacji o cenach jednostkowych wszystkich oferowanych produktów i obowiązkom tym uchybiła. Wskazać należy, że brak cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze, a tym samym dokonania świadomego wyboru. Zasadnie więc organ wskazał, że niewidocznienie informacji o cenach jednostkowych, nawet przy niewielkiej ilości towarów, stanowi znaczny stopień naruszenia. Podkreślić należy, że kontrolą zostały objęte tylko wybrane produkty, a nie cały asortyment placówki, stąd też nie jest uzasadnionym twierdzenie strony, że nieprawidłowości dotyczyły nieznacznej ilości produktów. Na wybrane 295 rodzajów produktów poddanych sprawdzeniu zakwestionowano 57 (19,3%), a więc prawie co piąty sprawdzony produkt. Prezes UOKiK zauważa też, że Małopolski WIIH zgodnie z prawem odniósł stopień naruszenia obowiązków tylko do kontrolowanej placówki z tego względu, iż kontrolą objął wyłącznie jedną placówkę. Ewentualny brak uchybień w działalności pozostałych placówek należących do strony nie jest przedmiotem niniejszego postępowania i nie może mieć na niego wpływu, gdyż fakt ten nie został zweryfikowany podczas urzędowej kontroli.

Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był dotąd kontrolowany w zakresie przepisów o uwidacznianiu cen. Małopolski WIIH uwzględnił również pozytywną postawę strony, tj. niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, stąd też kara stanowi tylko 5% możliwej do nałożenia. Niemniej jednak słusznie organ pierwszej instancji wskazał, że strona funkcjonuje na rynku od dłuższego czasu, a więc powinna znać i przestrzegać obowiązujące przepisy. Istotnym jest tu również fakt, że strona została powiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli – pismo Małopolskiego WIIH w tej

sprawie odebrała 28 kwietnia 2017 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 17 maja 2017 r. Strona miała więc wystarczająco dużo czasu, aby do kontroli tej odpowiednio się przygotować oraz wyeliminować nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen. Zdaniem Prezesa UOKiK stwierdzone w niniejszej sprawie nieprawidłowości nie były natomiast wadami, których nie dałoby się zauważyć na pierwszy rzut oka. Skoro większość wydrukowanych z systemu wywieszek zawierało ceny jednostkowe, to osoby umieszczające te wywieszki przy towarach miały możliwość zweryfikowania kompletności informacji w przypadku pozostałych i ich uzupełnienia.

Wielkość obrotów i przychodu ustalono na podstawie pisma strony z 25 lipca 2017 r., które to informacje pozwoliły zakwalifikować stronę do grupy średnich przedsiębiorców mających silną pozycję na rynku. Prezes UOKiK wskazuje w tym miejscu również, że zarówno wysokość przychodów, jak i obrotów należy odnosić do przedsiębiorcy, a nie wobec konkretnej placówki, w której stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, gdyż delikt administracyjny popełnia przedsiębiorca (podmiot kontrolowany), a nie dana placówka. Ponadto z brzmienia przepisu art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu jednoznacznie wynika, że to ustawowe kryterium stosowane jest wobec całej działalności przedsiębiorcy.

Wobec powyższego, w ocenie Prezesa UOKiK, kara pieniężna w wysokości 1.000 zł jest proporcjonalna do osiągniętego przychodu oraz stwierdzonych nieprawidłowości. Kary, która stanowi 5% możliwej do wymierzenia i znikomy ułamek przychodów/obrotów strony niewątpliwie nie można uznać za wygórowaną. Wskazać należy, że kara pieniężna nakładana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go rynku. Kara nałożona na podmiot musi także być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (tak WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., VI SA/Wa 918/12 odnosząc się do podobnych przesłanek istniejących w unijnym prawie żywnościowym). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że

istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy jednak, że w trakcie kontroli ustalono, iż nie uwidoczniła ona cen jednostkowych przy 57 rodzajach produktów na 295 poddanych kontroli. Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły zatem niemal 20% objętych kontrolą produktów. Jak już była mowa wyżej, rolą ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównania cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze. Stąd też, nawet jeżeli brak jest cen jednostkowych przy niewielkiej ilości produktów, stanowi to znaczny stopień naruszenia.

Podsumowując, w opinii Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia przez organ pierwszej instancji przepisów postępowania, tj. art. 7 oraz art. 8 k.p.a., w stopniu mającym wpływ na jego wynik. Zdaniem Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie zostały podjęte wszelkie niezbędne kroki do pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do prawidłowego jej załatwienia. Prezes UOKiK, prowadząc postępowanie odwoławcze dokonał oceny zgromadzonego materiału dowodowego oraz zaskarżonej decyzji pod kątem jej zgodności z prawem materialnym i formalnym, co doprowadziło go do wniosku, iż należy ją utrzymać w mocy. Małopolski WIIH, wydając zaskarżoną decyzję działał bowiem w sposób wszechstronny i uwzględniający interes strony oraz należycie uzasadnił podjęte rozstrzygnięcie. Ustalenia zostały dokonane na podstawie dostępnej Małopolskiemu WIIH wiedzy oraz materiału dowodowego, w szczególności Protokołu kontroli z 30 maja 2017 r. wraz z załącznikiem, rozpatrzonych następnie we wzajemnej łączności. Małopolski WIIH, wydając zaskarżoną decyzję dysponował materiałem dowodowym pozwalającym na jednoznaczne przyjęcie, że ustalony stan faktyczny daje podstawy do nałożenia na stronę kary pieniężnej z tytułu niewidocznienia cen jednostkowych 57 rodzajów produktów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915, z późn. zm.).

Otrzymują:

1. Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego „TAURUS” Sp. z o.o.
ul. Legionów 58
39-220 Pilzno
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie
3. a/a

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski